

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Tredje behandling af lovforslag nr. L 20: Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel og lov om erstatningsansvar. (Regres for sygedagpengeydelse udbetalt af kommunen).

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 4/10 95. Første behandling 25/10 95. Betænkning 8/12 95. Anden behandling 12/12 95. Tillægsbetænkning 13/12 95).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling**Lars Løkke Rasmussen (V):**

Under andenbehandlingen af dette lovforslag for få dage siden gav socialministeren et tilsagn om at ville følge udviklingen med hensyn til, hvordan denne lov administreres i kommunerne. Det var et tilsagn, som ministeren ikke ville uddybe nærmere ved den lejlighed, og sagen blev derfor sendt tilbage til Socialudvalget, hvor en række supplerende spørgsmål har afdækket, hvad der lå bag ministerens tilsagn.

Det må konstateres, at der ikke er nogen reel vilje til at foretage en kvalitativ opfølgning af denne lov og dens konsekvenser. Man vil nok følge loven på den måde, at man vil forsøge at skabe sig et billede af, i hvilket omfang der søges regres, men man vil ikke sikre sig indseende med, om loven forvaltes ens fra kommune til kommune, og om loven forvaltes ens fra sag til sag.

Det betyder, sådan som det også har været Venstres formodning hele vejen igennem dette forløb, at den lov, som Folketinget om et øjeblik formentlig vedtager, vil være en lov, som stiller borgerne helt vilkårligt, en lovgivning, som medfører, at 100 pct. identiske skadesforløb kan få vidt forskellige konsekvenser, en lovgivning som i bund og grund er et indgreb i borgernes retssikkerhed, og det er derfor en lovgivning, som Venstre ikke kan støtte.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil gerne sige til hr. Lars Løkke Rasmussen, at den undersøgelse, der nu bliver foretaget, netop vil give et overblik over, i hvilket omfang der vil blive gjort regres. Og hr. Lars Løkke Rasmussen var jo netop, forstod jeg, under andenbehandlingen imod, at man lavede mere omfattende undersøgelser, fordi det ville give et meget stort bureaukrati.

Jeg er også nødt til at sige, at det ikke er rigtigt, at denne lov stiller borgerne vilkårligt. Man kender de maksimumsbeløb, man kan komme til at stå til regnskab for. Men det, at man i nogle tilfælde ikke kan komme op på det beløb, finder vi allerede i dag i erstatningsansvarslovens § 17, stk. 2, så der er ikke nogen forskel i forhold til den retstilstand, vi har i dag.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Forskellen er, at erstatningsansvarslovens § 17, stk. 2, de facto stort set ikke finder anvendelse i forhold til regres for kommunalt ansattes løn.

Det er ikke korrekt, som socialministeren sagde, at jeg eller mit parti ved andenbehandlingen specielt vendte os imod en tættere opfølgning. Det, vi vendte os imod, var loven som sådan, og så pegede vi på, at medmindre de partier, der stemmer for denne lov, er villige til at følge lovgivningen op, vil der skabe sig et billede af vilkårlighed.

Det, vi reelt taler om, er, at hvis jeg f.eks. undlader at gruse mit fortov og der kommer en person gående, som falder, vil jeg i én kommune kunne mødes med et erstatningskrav på 20-25 ugers sygedagpenge, i en anden kommune vil jeg ikke blive mødt af et krav.

Den tilfældighed, at hvis den person, der går på fortovet, er en person, der har sygedagpenge under sygdom, vil betyde, at jeg bliver mødt af et erstatningskrav. Er der derimod tale om, at personen er kontanthjælpsmodtager eller offentligt ansat, er det ganske gratis for mig; så vil jeg ikke blive mødt af noget erstatningskrav.

Det er vilkårlighed. Det er et brud på retssikkerheden. Det er vi imod i Venstre. Det svarer til, som jeg også sagde ved andenbehandlingen, at vores regler omkring færdselsovertrædelser og vores skattelovgivning blev forvaltet uens fra kommune til kommune, at man i én politikreds ganske gratis kunne køre for stærkt, mens man i en anden politikreds blev mødt af et bødeforlæg. Den slags forskelsbehandling medvirker vi ikke til i Venstre.

Tom Behnke (FP):

Det er helt korrekt, som det er blevet sagt: Det her er et forslag, som udelukkende handler om, at man i fremtiden i kommunerne selv skal have lov til at bestemme, om man vil søge regres i den ene sag, men ikke i den anden sag, og grundlaget, man vil gøre det på, vil være forskelligt fra sag til sag, fra kommune til kommune, og alt efter, hvorvidt den tilskadekomne er offentligt ansat eller privat ansat, og hvor man er ansat henne. Det vil være én stor tilfældighed.

Ministeren sagde, at under andenbehandlingen var bl.a. undertegnede oppe og sige, at hvis man skulle kunne følge det her område meget nøje, ville det medføre et omfattende bureaukrati.

Det vil det også, men ministeren sagde fra talerstolen her for ligesom at imødekomme den kritik, der havde været, at ministeren ville følge området meget tæt, samtidig med at ministeren i sine bemærkninger til forslaget har skrevet, at der ikke vil være nævneværdige administrative konsekvenser af forslaget. Det harmonerer ikke. De to ting hænger ikke sammen. Og det er det, vi under andenbehandlingen stillede spørgsmål om. Vi sagde: Det kan ikke passe, minister. Enten så følger man det tæt, og så tager man de administrative konsekvenser, det har, eller også fastholder man forslaget, som det foreligger.

Derfor kom forslaget tilbage i udvalget, og der viste det sig så også, at ministeren med det samme fortrød. Ministeren ville ikke følge dette område meget tæt. Ministeren gjorde under andenbehandlingen blot det, som nogle ministre gør fra tid til anden, når man bliver trængt op i en krog, at man hopper fra sten til sten i håbet om, at man ikke bliver ramt. Men når så man kommer i udvalg og vi skal have tingene på bordet, er ministeren selvfølgelig nødt til at svare fuldstændig, som det skal være, og så fik vi sandheden frem. Sandheden er: Ministeren vil ikke følge det her område tæt.

Forslaget her vil, ud over hvad hr. Lars Løkke Rasmussen har forklaret, betyde en forskelsbehandling og en retssikkerhedsmæssig situation, der er helt uholdbar. Forslaget vil også betyde, at man lægger en række udgifter fra kommunerne, fra staten over på forsikringsselskaberne og over på privatpersoner: Det vil sige, at det offentlige får en mindre udgift, samtidig med at de private får en øget udgift.

Det er en omfordelingspolitik, som vi i Fremskridtspartiet ikke kan støtte, medmindre man samtidig med laver nogle markante skattelettel-

ser, så der krone for krone gives skattelettelser for de besparelser, som det offentlige har.

Havde det været tilfældet, havde vi været til at forhandle med, så kunne vi snakke os frem til at lave en retssikkerhedsmæssig ordning på det her område, så vi kunne have støttet forslaget. Men der er to elementer i det. Det ene det er, at retssikkerheden lider et knæk, og det andet er, at dette forslag er et yderligere forslag til at få nogle kroner i statskassen, uden at man i øvrigt tager hensyn til, at det vil ramme skævt. Det vil ramme ulige, og den retssikkerhed, der følger efter for dem, der skal til at betale, er helt uholdbar, så vi kan på ingen måde støtte forslaget.

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg vil gerne henlede Venstres opmærksomhed på det svar, som ministeren har givet på spørgsmål 19.

Det er jo sådan, at ved vedtagelsen af den nugældende dagpengelov i 1989 – en lov, som blev fremsat af en regering, som også Venstre var medlem af – blev det forudsat, at et tidligere forbud mod regres skulle ophæves. Så er der kommet en vurdering på et senere tidspunkt i en konkret sag fra Justitsministeriet, i hvilken det har vist sig, at man ikke teknisk havde dette i orden.

Med det forslag, der nu ligger, rettes der op på det, så vi vender tilbage til den tilstand, som man mente man havde taget højde for ved lovforslaget i 1989.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg bliver lige nødt til at påpege den totale mangel på logik i det, hr. Lars Løkke Rasmussen siger, når han siger, at den slags tilfældigheder medvirker man ikke til i Venstre. Det holder jo ikke en meter, når Venstre har levet lykkeligt med § 17, stk. 2, i erstatningsansvarsloven og nu siger: Jo, men det har vi levet lykkeligt med, fordi den ikke bliver brugt.

Det er jo ikke noget argument, for dels kan den godt bruges, og logikken i § 17, stk. 2, i erstatningsansvarsloven er nøjagtig den samme som logikken i regresloven her. Derfor er det den samme type tilfældighed. Og jeg accepterer heller ikke, at man kalder det en tilfældighed på den måde, hr. Lars Løkke Rasmussen gør. Borgerne ved, hvad det er for et maksimumbeløb i erstatningsansvar, de kan blive udsat for. Og jeg synes ærlig talt, det er den omvendte verden, at Venstre, der altid taler om den enkeltes ansvar, når det kommer til stykket og man siger, at bor-

gerne skal stå til regnskab for deres handlinger, står af og ikke vil være med.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Det er ikke for at forlænge debatten yderligere eller udsætte tidspunktet for juleferien, men der er skam logik i det, jeg og mit parti siger:

Erstatningsansvarslovens § 17, stk. 2, skaber mulighed for, at en arbejdsgiver kan søge regres i forhold til en lønomkostning, som vedkommende arbejdsgiver har på sit personale. Det er en bestemmelse, som gælder i lige høj grad, hvad enten der er tale om offentlige eller om private arbejdsgivere.

Det, vi nu diskuterer, er noget ganske andet. Det er sygedagpenge. Det er en helt ny grænse-udtagning mellem, hvad der er det offentlige ansvar, og hvad der er det individuelle ansvar. Og dér må jeg sige, som hr. Tom Behnke også var inde på, at hvis man flytter grænsen mellem, hvad der er det offentlige, og hvad der er det private ansvar, så bør man samtidig flytte de økonomiske ressourcer, der er til rådighed, forstået på den måde, at hvis en ting, der i dag er offentligt finansieret, privatiseres, sådan som man gør her ved at overlade det til borgerne, så bør det følges op af en skattnedsættelse, og det er der ikke tale om.

Derfor er forslaget her – ud over at det virker vilkårligt, ud over at det er et indgreb i retssikkerheden, og ud over de andre mangler, jeg har påpeget både ved andenbehandlingen og her i dag – samtidig et forslag, der medvirker til at øge omkostningerne for den enkelte dansker, fordi forsikringssselskaberne kun har ét sted at vælte deres meromkostninger over, nemlig på borgerne, som ikke kompenseres på anden vis.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Det er muligt, at det er interessant for socialministeren, hvad Venstre kan leve med. Men jeg synes jo, det er mere interessant, hvad socialministeren og åbenbart regeringen kan leve med. Og dette lovforslag betyder altså, at man kan indføre tillægsstraffe for personer, som af en eller anden grund har forårsaget, at en anden kommer til skade.

Det kan der være mange grunde til. Det kan selvfølgelig være en voldshandling. Det kan også være, som hr. Lars Løkke Rasmussen var inde på, at man glider på et glat fortov. Det kan være en bilulykke. Det kan være, at man har en

hund med sig, som bider. Der kan være alle mulige grunde, som betyder, at der indføres en tillægsstraf.

Og den vilkårlighed – og det bliver en vilkårlighed, fordi det for det første er vilkårligt, hvilke kommuner der gør det, og for det andet er vilkårligt, hvad konsekvensen bliver af en given handling – er åbenbart noget, man synes, er enormt smart. Det er overhovedet ikke en skid smart! Det eneste, det handler om, er, at regeringen og De Konservative åbenbart skal bruge nogle penge, og så vælger de at hælde udgifterne over på borgerne og at give forsikringssselskaberne et ekstra område, hvor de kan tjene penge på, at folk behandles vilkårligt i retssystemet.

Jeg synes ærlig talt, at det er et enormt dårligt lovforslag, man har bragt på banen, og jeg synes, det er lidt betænkeligt, at socialministeren står her og forsvarer, at der skal være forskellige retstilstande for forskellige borgere i forskellige kommuner.

Formanden:

I et i øvrigt sagligt indlæg blev der brugt et enkelt ord, jeg ikke kender.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg bliver lige nødt til én gang mere at anholde den manglende logik i det, hr. Lars Løkke Rasmussen siger. Og når jeg spiller – eller bruger – Folketingets tid med det, hænger det jo sammen med, at hr. Lars Løkke Rasmussen puster sig gevaldigt op og taler om manglende retssikkerhed og vilkårlighed. Men det, der fremgår af hr. Lars Løkke Rasmussens indlæg, er jo, at hvis bare borgerne fik en skattnedsættelse, kunne man godt leve med en manglende retssikkerhed, og så kunne man godt begynde at tale om dette forslag. Og dér synes jeg virkelig man kan tale om en mangel på principfasthed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 89 stemmer (S, KF, SF, RV og CD) mod 42 (V, FP, EL og DF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Tredje behandling af lovforslag nr. L 21: Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Forhøjelse af aldersgrænsen for halv revalideringsydelse og minimumsgrænse for transportudgifter samt forsøgsbestemmelse om revalideringsinstitutioner m.v.).

Af socialministeren (Karen Jespersen).

(Fremsat 4/10 95. Første behandling 25/10 95. Betænkning 7/12 95. Anden behandling 12/12 95).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 114 stemmer (S, V, KF, RV, FP, CD og DF) mod 15 (SF og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Tredje behandling af lovforslag nr. L 22: Forslag til lov om ændring af lov om kommunal aktivering. (Ændring af ydelser og tilbud m.v.).

Af socialministeren (Karen Jespersen).

(Fremsat 4/10 95. Første behandling 24/10 95. Betænkning 7/12 95. Anden behandling 12/12 95).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 115 (S, V, KF, RV, FP, CD og DF) mod 15 (SF og EL); 1 (S) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Tredje behandling af lovforslag nr. L 23: Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Indførelse af beskæftigelseskrav og forlængelse af periode for unge kontanthjælpsmodtagere).

Af socialministeren (Karen Jespersen).

(Fremsat 4/10 95. Første behandling 24/10 95. Betænkning 7/12 95. Anden behandling 12/12 95).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 114 stemmer (S, V, KF, RV, FP, CD og DF) mod 15 (SF og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.
